

plocha majetku st-lčina, kde dotčený jest jako hajný zaměstnán a má dovoleno volnou honbu prováděti, nedosahuje výměry předepsané v bodě I. § 2 zák. čl. XX:1883, t. j. 200 kat. jiter.

Rozhoduje o stížnosti musil se nss zabývati nejprve otázkou, zda nař. rozhodnutím mohlo býti vůbec zasaženo do st-lčinných práv.

Statut býv. župy košické č. 723/1907, podle něhož jest daný případ posuzovati, stanoví sice v § 7, že strážcům zvěře (§ 41 zák. čl. XX:1883) má býti na žádost jejich zaměstnavatele vydán zbrojní pas, avšak předpis ten — i kdyby ho bylo lze v daném případě použiti — nedává zaměstnavateli právního nároku na to, aby jeho zaměstnanci byl zbrojní lístek vydán a ani jinak není ve statutu předpisu, z něhož bylo by lze nárok takový odvozovati (srov. nál. Boh. A. 6889/27). Není-li však takového nároku, nemohlo býti nař. rozhodnutím zasaženo do subj. práv st-lčinných.

Č. 8486.

Cesty. — Řízení před nss-em (Slovensko) : Jak jest postupovati, vzdá-li se strana mýtného práva na státní silnici.

(Nález ze dne 13. března 1930 č. 4044.)

Prejudikatura : Boh. A 7573/28, 8015/29.

Věc : Pozemnoúvěrná banka, úč. spol. v P. proti ministerstvu veřejných prací o vzdání se mýtného práva na úseku státní silnice.

Výrok : Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody : Výnos min. veř. prací z 31. prosince 1926, jež st-lka napadá, zní: Osvědčením ze 3. září 1924 oznámila pozemková úvěrní banka, úč. spol. v P., že jako majitelka P.-I-ského velkostatku vzdává se mýtného práva, které bylo jejímu předchůdci ve vlastnictví tohoto velkostatku Alfrédu K. verifikováno rozhodnutím uh. min. obch. z 27. září 1893, a které bylo vykonáváno na státní silnici B.-J. v úseku km 152.580 — 153.591 v obci I., pod podmínkou, že bude státní správou uznáno, že jmenovaný velkostatek ani za minulost ani pro budoucnost nebudou zatěžovati žádná břemena, která byla spojena s výkonem tohoto mýtného práva.

Min. veř. prací jako nejvyšší orgán správy státních silnic souhlasí s tím, aby vzdání se mýtného práva ohlášené pozemkovou úvěrní bankou, úč. spol. v P., bylo vzato na vědomí s podmínkou, že tato banka dříve provede na něm opravy, které jí budou označeny župním úřadem za nezbytně nutné a nemají přesahovati částky 20.000 Kč, anebo že složí dříve tuto částku tamnímu úřadu na provedení oprav. Do částky 20.000 Kč jest započítati opravy, které banka snad provedla po 23. září 1925, jak se podrobněji uvádí níže

Maje rozhodovati o stížnosti musil si nss především vyřešiti otázku své vlastní příslušnosti.

Předmětem kognice nss-u jsou dle § 2 zák. o ss rozhodnutí a opatření správních úřadů, tudíž správní akty schopné právní moci. Výroky, které nemají povahy judikátních výroků, nepodléhají tedy přezkoumání nss-em a to ani tehdy, byly-ly vysloveny správním úřadem.

Bylo proto zkoumati, zdali nař. výnos je rozhodnutím po rozumu § 2 zák. o ss, čili nic.

V daném sporu jde o vzdání mýtného práva po rozumu § 96 zák. čl. I:1890. Podle tohoto zák. ustanovení může se oprávněná osoba vzdáti mýtného práva a v takovém případě zaniká její povinnost, mýtný objekt udržovati. Oznámení o vzdání jest učiniti u úřadu, který je povolán k udržování a správě dotyčné veř. cesty, v daném případě tedy, poněvadž tu jde o státní silnici, u župního úřadu, který nastoupil v té příčině na místo býv. správního župního výboru (§ 4 zák. čl. I:1890). Tento úřad jest pak povolán určití podmínky převzetí mýtného předmětu a převzetí provésti. Až do skutečného převzetí jest dosavadní vlastník mýta povinen udržovati mýtný předmět v pořádku. Podle § 103 cit. zák. článku je ovšem min. obchodu (nyní veř. prací), jemuž jest podle § 96 posl. odst. vzdání se mýtného práva, odevzdání a převzetí mýtného objektu oznámiti, na základě svého vrchního dozorcího práva i sám oprávněn, aby v případě nutné potřeby učinil vhodné opatření v mýtných věcech, a mohl by tedy i sám — kdyby to bylo nutno — opatřiti vše to, co spadá podle § 96 cit. zák. článku do kompetence župního úřadu. Leč k takovému opatření ministerstva, jež by ovšem mělo povahu rozhodnutí, v daném případě nedošlo.

Min. veř. prací totiž v napadeném výnose projevuje jako nejvyšší orgán správy státních silnic jen svůj souhlas s tím, aby vzdání mýtného práva, ohlášené st-lkou, bylo vzato na vědomí s podmínkou, že tato dříve, než župní úřad ve smyslu § 96 zák. čl. I:1890 převezme shora označený mýtný úsek státní silnice, provede na něm opravy, které jí budou označeny župním úřadem za nezbytně nutné a které nemají přesahovati částky 20.000 Kč. Z těchto slov jasně vyplývá, že min. tu po rozumu § 96 zák. čl. I:1890 ponechává převzetí mýtného úseku, o nějž jde, a stanovení podmínek převzetí župnímu úřadu, sdělujíc mu dále jen podmínky, na jichž splnění jest při převzetí mýtného objektu do státní správy trvati. Že nejde o autoritativní stanovení těchto podmínek vůči st-lce jako straně, ukazuje dále poukaz daný župnímu úřadu, aby st-lku o stanovisku min-a uvědomil a vyzval, by se bezodkladně vyjádřila o tom, zdali za této podmínky trvá na vzdání mýtného práva a na odevzdání mýtného úseku do udržování a správy státu.

Z celého tohoto obsahu nař. výnosu vysvítá, že tu nejde o rozhodnutí právní moci schopné po rozumu § 2 zák. o ss, nýbrž že nař. výnos je toliko přípravným aktem předcházejícím skutečné převzetí mýtného objektu, v němž zároveň dává se instrukce župnímu úřadu, jak ve věci má postupovati. Potom arcit' napadený výnos vymyká se podle toho, co svrchu dovozeno, s kognice nss-u, i bylo stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 8487.

V y v l a s t n ě n í : K výkladu § 5 odst. 5. zák. o stav. ruchu č. 44/27.

(Nález ze dne 13. března 1930 č. 4110.)

V ě c : Marie a Zuzana V. v P. proti župnímu úřadu v Nitře o vyvlastnění.